ECLI:LV:RIRT:2020:0220.1A33076119.3.S
Lieta Nr.1A33076119
Arhīva Nr.1A-0247-20/28

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jūrmalā 2020.gada 20.februārī

Rīgas rajona tiesas tiesnese B.Jakobsone rakstveida procesā izskatīja Valsts akciju sabiedrības "Latvijas Pasts", reģistrācijas numurs 40003052790, pārstāvja /pers. B/ sūdzību par Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas priekšnieka 2019.gada 25.marta lēmumu Nr.1-14.1/172 par administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr.726604.

Aprakstošā daļa

Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas inspektore L.Kolova 2018.gada 27.decembrī ir sastādījusi Valsts akciju sabiedrībai "Latvijas Pasts" administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr.726604 par Jūrmalas pilsētas domes 2017.gada 12.janvāra saistošo noteikumu Nr.1 "Par transportlīdzekļu iebraukšanu īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā" (turpmāk – Noteikumi) 5.punkta pārkāpšanu, t.i., par to, ka 2018.gada 17.jūnijā plkst.16.20 Jūrmalā, Priedaines satiksmes mezglā, Valsts akciju sabiedrībai "Latvijas Pasts" piederošais transportlīdzeklis *Renault Master*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, iebrauca īpaša režīma zonā Jūrmalas pilsētas administratīvajā teritorijā, neiegādājoties caurlaidi. Par izdarīto pārkāpumu Valsts akciju sabiedrība "Latvijas Pasts" saskaņā ar Noteikumu 49.punktu sodīta ar naudas sodu 50 *euro* apmērā.

2019.gada 16.janvārī Valsts akciju sabiedrība "Latvijas Pasts" Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijā (turpmāk – iestāde) ir iesniegusi sūdzību par administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr.726604 lūdzot to atcelt, taču ar Iestādes priekšnieka 2019.gada 25.marta lēmumu Nr.1-14.1/172 (turpmāk – lēmums) administratīvā pārkāpuma protokols ZZ Nr.726604 un ar to uzliktais naudas sods 50 *euro* apmērā atstāts negrozīts, bet Valsts akciju sabiedrības "Latvijas Pasts" sūdzība noraidīta.

2019.gada 16.aprīlī Rīgas rajona tiesā saņemta Valsts akciju sabiedrības "Latvijas Pasts" (turpmāk – sūdzības iesniedzēja) pārstāvja /pers. B/ sūdzība par Iestādes lēmumu (turpmāk – sūdzība). Sūdzībā norādīts, ka iestāde, pieņemot lēmumu par administratīvās tiesvedības uzsākšanu, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemot lēmumu par sūdzības noraidīšanu, nav ievērojusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 1.pantā minētos administratīvo pārkāpumu likumdošanas uzdevumus un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.panta vispārīgos noteikumus soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka lēmumā norādītais, ka nav nepieciešams vērtēt lietderības apsvērumus attiecībā uz soda piemērošanu, ir pretrunā Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 8.marta spriedumā lietā Nr.SKA-89/2007 ietvertajai atziņai par līdzsvaru starp indivīda un sabiedrības interesēm, ko ne vienmēr spēj panākt likumdevējs, pieņemot tiesību normas, tāpēc pienākums ievērot līdzsvaru gulstas uz tiesību piemērotājiem, kas izvērtē katru gadījumu individuāli. Turklāt iestādei bija jāievēro arī Satversmes tiesas 2007.gada 28.februāra lēmumā lietā Nr.2006-41-01 norādītais, ka tiesisko seku samērība (saprātīgums) jāapsver vienmēr, proti, katra administratīvā akta izdošanas gadījumā.

Sūdzībā norādīts, ka Noteikumu 2.punktā noteiktais mērķis ir ierobežot tranzīta satiksmi caur Jūrmalas pilsētas teritoriju un veicināt videi draudzīgāku transportlīdzekļu izmantošanu. Paskaidrots, ka sūdzības iesniedzējas piederošie transportlīdzekļi, kas ir videi draudzīgi, ik darba dienu iebrauc Jūrmalas pilsētas īpaša režīma zonā, lai Jūrmalas pilsētas iedzīvotājiem nodrošinātu universālā pasta pakalpojumā ietvertos pakalpojumus par vienotu tarifu visā Latvijas Republikas teritorijā, kas attiecīgi prevalē pār Noteikumu 2.punktā noteiktās sabiedrības grupas interesēm, nevis tranzītā šķērso Jūrmalas pilsētas teritoriju. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 13.pantu – labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, jābūt lielākam nekā viņa tiesību un tiesisko interešu ierobežojumam un būtiski adresāta tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumi attaisnojami tikai ar nozīmīgu sabiedrības labumu. Ņemot vērā minēto, Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka tiek ievērotas tiesiskās intereses, kas noteiktas Noteikumu 2.punktā.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā tās universālā pasta pakalpojuma sniedzējas statuss atbilst "specializētā dienesta" pazīmēm, kura transportlīdzekļi ir atbrīvoti no nodevas samaksas un var iebraukt bez caurlaides atbilstoši Noteikumu 20.punktam.

Norādīts, ka Iestāde, lēmuma pieņemšanā, nav ņēmusi vērā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243. un 244.pantā noteiktos nosacījumus attiecībā uz lietas pareizu izlemšanu un pierādījumu novērtēšanu, kā arī nav ievērojusi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantā noteiktos apstākļus, kas jānoskaidro, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu.

Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka piemērojot samērīguma principu aizskarto un aizsargājamo tiesisko interešu vērtēšanai, ņemot vērā Sūdzības iesniedzējas universālā pasta pakalpojuma statusu, tai nebūtu veicami maksājumi par iebraukšanu īpaša režīma zonā, līdz ar ko saskatāms pamats atteikumam uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta, kā arī saskatāmi apstākļi, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.pantam.

Ņemot vērā, ka sūdzības iesniedzēja ir universālā pasta pakalpojuma sniedzēja un transportlīdzekļa *Renault Master*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, īpašniece, un minētais transportlīdzeklis tiek izmantots pasta pakalpojumu sniegšanai, un tam Satiksmes ministrija 2017.gada 14.decembrī ir izsniegusi caurlaidi Nr.0181, ar kuru atļauts neievērot transportlīdzekļu apstāšanās un stāvēšanas noteikumus, kā arī ceļa zīmju "Braukt aizliegts", "Mehāniskajiem transportlīdzekļiem braukt aizliegts" un "Kravas automobiļiem braukt aizliegts" prasības saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 45.panta otrās daļas 1.punktu, sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt iestādes lēmumu un izbeigt lietu.

Ar Rīgas rajona tiesas 2019.gada 24.aprīļa lēmumu ierosināta administratīvā pārkāpuma tiesvedība.

Motīvu daļa

Izvērtējot sūdzībā norādītos apstākļus un lietā esošos pierādījumus, tiesnese atzīst, ka Iestādes 2019.gada 25.marta lēmums Nr.1-14.1/172 un ar administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr.726604 piemērotais naudas sods ir atceļami, lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā ir izbeidzama.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta pirmā daļa noteic, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, – no pārkāpuma pārtraukšanas dienas.

No administratīvā pārkāpuma protokola ZZ Nr.726604 redzams, ka pārkāpums izdarīts 2018.gada 17.jūnijā, tādējādi secināms, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā uzsākama ne vēlāk kā līdz 2018.gada 17.decembrim.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] pantu lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu var pieņemt, arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu vai fiksējot to rezolūcijas veidā uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu.

Tiesnese konstatē, ka administratīvā pārkāpuma lietas materiālos nav atrodams lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu nedz atsevišķa procesuālā dokumenta veidā, nedz rezolūcijas veidā uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu. Administratīvā pārkāpuma protokols, savukārt, sastādīts tikai 2018.gada 27.decembrī, t.i., pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta pirmajā daļā noteiktā sešu mēnešu termiņa.

Tādējādi tiesnese secina, ka lietvedība konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā uzsākta, pieļaujot būtisku procesuālu pārkāpumu – neievērojot termiņu, kas noteikts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 37.panta pirmajā daļā.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 239.panta 7.punktā noteikto, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja ir pagājuši šā kodeksa 37.pantā paredzētie termiņi, tiesnese atzīst, ka iestādes lēmums un administratīvā pārkāpuma protokols ZZ Nr.726604 par naudas soda piemērošanu ir atceļami, bet administratīvā pārkāpuma lieta izbeidzama.

Tiesnese norāda, ka lietas materiālos esošā izdruka no Dokumentu un procesu vadības sistēmas "DocLogix" un šajā sistēmā izveidotie dokumenti nevar tikt atzīti par lēmumiem Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa izpratnē. Rezolūcija par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu, kas fiksēta minētajā sistēmā, ko iestāde izmanto iekšējās lietvedības kārtošanai, neatbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta pirmajā daļā noteiktajam par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu, jo attiecīgā rezolūcija ir fiksējama uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu.

Pastāvot minētajiem apstākļiem, nav nepieciešams vērtēt sūdzības iesniedzējas sūdzībā norādītos argumentus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[12] panta otrās daļas 2.punktu, tiesnese

n o s p r i e d a

atcelt Jūrmalas pilsētas Pašvaldības policijas priekšnieka 2019.gada 25.marta lēmumu Nr.1-14.1/172, atcelt administratīvā pārkāpuma protokolu ZZ Nr.726604 par naudas soda piemērošanu, izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Spriedumu var pārsūdzēt desmit darba dienu laikā Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas rajona tiesā Jūrmalā.

Spriedums sastādīts un tiesas kancelejā pieejams 2020.gada 20.februārī.

Tiesnese B.Jakobsone